

IT-02-57-I
D27-1/25ter
17 APRIL 2002
MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

Prevod
27/25 ter
AT

Predmet broj IT-02-57-I
TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA

PROTIV

VUJADINA POPOVIĆA

OPTUŽNICA

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, na osnovu svojih ovlaštenja iz člana 18 Statuta Međunarodnog suda, optužuje:

VUJADINA POPOVIĆA

za GENOCID ILI SAUČESNIŠTVO U GENOCIDU; za ubistvo, progone, prisilno premještanje i nehumana djela kao ZLOČINE PROTIV ČOVJEČNOSTI; te za ubistvo kao KRŠENJE ZAKONA I OBICAJA RATOVANJA, kako slijedi:

OPTUŽENI

1. **VUJADIN POPOVIĆ**, od oca Vićentija, rođen je 14. marta 1957. u selu Popovići, opština Šekovići. U vrijeme kad je počeo rat u Bosni, bio je aktivni oficir u vojsci Socijalističke Republike Jugoslavije (JNA) u Kninu, gdje je stekao čin majora. Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, bio je na dužnosti pomoćnika komandanta za bezbjednost Drinskog korpusa u činu potpukovnika.

NADREĐENOST / POLOŽAJ OPTUŽENOG

2. Za vrijeme napada VRS-a na srebreničku enklavu, te ubijanja i pogubljenja muškaraca bosanskih Muslimana koja su uslijedila, **VUJADIN POPOVIĆ** je imao čin potpukovnika i bio pomoćnik komandanta za bezbjednost u štabu Drinskog korpusa. Bio je prisutan i na dužnosti u zoni odgovornosti Drinskog korpusa koja je obuhvaćala Srebrenicu, Potočare, Bratunac i Zvornik, u periodu od 11. jula do 31. avgusta 1995. godine.
3. Dužnosti **VUJADINA POPOVIĆA** kao pomoćnika komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, koje mu je povjerio njegov komandant i koje su definisane propisima Jugoslovenske narodne armije (JNA) koje je VRS usvojio, bile su da

prati neprijateljske aktivnosti unutar jedinica i protiv jedinica Drinskog korpusa i da komandantu Korpusa predlaže mjere kojima će se odgovoriti na ugrožavanje bezbjednosti od strane neprijatelja. To je uključivalo kako otkrivanje izdajnika i drugih unutrašnjih prijetnji bezbjednosti u jedinicama, tako i osujećivanje prijetnji neprijatelja izvana poput diverzija, osmatranja i interventnih aktivnosti neprijatelja. On je bio odgovorno lice i za rukovođenje jedinicama Vojne policije Drinskog korpusa i za predlaganje načina angažovanja tih jedinica. On je, na opštem nivou, bio zadužen i za koordinaciju s organima MUP-a u zoni odgovornosti Drinskog korpusa. **VUJADIN POPOVIĆ** je na osnovu svog položaja pomoćnika komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, takođe bio zadužen za postupak sa zarobljenim bosanskim Muslimanima iz Srebrenice u periodu od 11. jula 1995. do 1. novembra 1995. godine.

OPŠTI NAVODI

4. Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica u Republici Bosni i Hercegovini je postojalo stanje oružanog sukoba.
5. Sve predmetno vrijeme optuženi je bio obavezan da se pridržava zakona i običaja koji regulišu ratovanje.
6. Sve radnje i propusti koji se terete kao zločini protiv čovječnosti bili su dio rasprostranjenog ili sistematskog napada usmjerenog protiv civilnog bosansko-muslimanskog stanovništva Srebrenice i njene okoline.

ČINJENIČNI KONTEKST

7. Dana 12. maja 1992., Momčilo Krajišnik, predsjednik Narodne skupštine RS-a, proglasio je izvršnom sljedeću "ODLUKU O STRATEŠKIM CILJEVIMA SRPSKOG NARODA U BOSNI I HERCEGOVINI". Ta je Odluka 26. novembra 1993. objavljena u Službenom glasniku Republike Srpske:

“Strateški ciljevi, odnosno prioriteta srpskog naroda u Bosni i Hercegovini su:

1. Državno razgraničenje od druge dve nacionalne zajednice.
2. Koridor između Semberije i Krajine.
3. Uspostavljanje koridora u dolini reke Drine, odnosno eliminisanje Drine kao granice između srpskih država.
4. Uspostavljanje granica na rekama Uni i Neretvi.
5. Podjela grada Sarajeva na srpski i muslimanski dio i uspostavljanje u svakom od delova efektivne državne vlasti.
6. Izlaz Republike Srpske na more.”

8. Nakon izbijanja oružanog sukoba u Republici Bosni i Hercegovini (BiH) u proljeće 1992., vojne i paravojne snage bosanskih Srba napale su i okupirale gradove, mjesta i sela u istočnom dijelu zemlje, uključujući i Zvornik, i učestvovala u kampanji etničkog čišćenja koja je za posljedicu imala masovni bijeg civila, bosanskih Muslimana, u enklave Srebrenicu, Goražde i Žepu.
9. Dana 19. novembra 1992., general Ratko Mladić, komandant Glavnog štaba VRS-a, izdao je Direktivu op. br. 4. U jednom njenom dijelu, ovom se direktivom Drinskom korpusu nalaže da neprijatelju treba: “nanositi što veće gubitke i prisiliti ga da muslimanskim stanovništvom napusti prostore Birača, Žepe i Goražda. Prethodno ponuditi razoružavanje borbeno sposobnih i naoružanih muškaraca, a ako ne pristaje – uništiti ih”.
10. Dana 16. aprila 1993., Savjet bezbjednosti Ujedinjenih nacija, postupajući na osnovu glave VII Povelje Ujedinjenih nacija, usvojio je Rezoluciju br. 819, kojom se od svih strana u sukobu u Republici Bosni i Hercegovini traži da Srebrenicu i okolinu Srebrenice tretiraju kao “zaštićenu zonu” koja se ne smije izlagati nikakvom oružanom napadu niti ikakvom drugom činu neprijateljstva.
11. Dana 4. jula 1994., potpukovnik Slavko Ognjenović, tadašnji komandant Bratunačke brigade, svim pripadnicima Bratunačke brigade je objavio Informaciju u kojoj se u relevantnom dijelu kaže: “Vojsku RS moramo neprekidno opreмати, obučavati, disciplinovati i pripremati za vršenje tog odlučujućeg zadatka – protjerivanje Muslimana iz enklave Srebrenica. Oko enklave Srebrenica nema povlačenja, već se mora ići naprijed. Neprijatelju treba zagorčavati život i činiti nemogućim privremeni opstanak u enklavi, da bi što prije organizovano masovno napustio enklavu, shvatajući da mu u njoj nema opstanka”.
12. Dana 8. marta 1995., Vrhovna komanda Oružanih snaga Republike Srpske izdala je Direktivu op. br. 07. U ovoj direktivi predsjednik Republike Srpske, Radovan Karadžić, VRS-u (konkretno Drinskom korpusu VRS-a) nalaže sljedeće: “... izvršiti potpuno fizičko odvajanje Srebrenice od Žepe, čime sprečiti i pojedinačno komuniciranje između ovih enklava. Svakodnevnim planskim i osmišljenim borbenim aktivnostima stvoriti uslove totalne nesigurnosti, nepodnošljivosti i besperspektivnosti daljnjeg opstanka i života mještana u Srebrenici i Žepi.”
13. Dana 2. jula 1995., u zapovesti za aktivna borbeno dejstva kojom se naređuje napad na srebreničku enklavu, general Milenko Živanović je naredio da napad na enklavu mora dovesti do toga da se ona “suzi na gradsko područje”. Dana 2. jula 1995. enklava je obuhvatala približno 58 kvadratnih kilometara, a gradsko područje enklave iznosilo je oko 2 (dva) kvadratna kilometra. Prije 2. jula 1995., veliki broj Muslimana, stanovnika enklave, živio je van gradskog područja Srebrenice.
14. Dana 6. jula 1995. ili približno tog datuma, jedinice Drinskog korpusa granatirale su Srebrenicu i napale posmatračke punktove Ujedinjenih nacija unutar enklave na kojima su bili Nizozemci. Napad Drinskog korpusa na srebreničku enklavu, uključujući granatiranje, nastavio se do 11. jula 1995., kada su snage “Vukova sa

Drine” Zvorničke brigade, Bratunačke brigade, 10. diverzantskog odreda i drugih jedinica VRS-a ušle u Srebrenicu.

15. U toku nekoliko dana nakon ovog napada na Srebrenicu, snage VRS-a su zarobile, zatočile, po prijekom postupku pogubile i pokopale više od 7.000 muškaraca i mladića, bosanskih Muslimana iz srebreničke enklave, a bosansko-muslimanske žene i djecu prisilno premjestile van enklave. Pojednostosti ovih događaja i uloga svakog od optuženih navedeni su u paragrafima koji slijede.

INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST

Direktna krivična odgovornost

16. Na osnovu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda, **VUJADIN POPOVIĆ** je individualno odgovoran za genocid ili saučesništvo u genocidu, zločine protiv čovječnosti (ubistvo, progone, prisilno premještanje i nehumana djela), te ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja. **VUJADIN POPOVIĆ** je počinio, planirao, poticao, naređivao i na druge načine pomagao i podržavao planiranje, pripremu i izvršenje ovih zločina za koje je okrivljen. Kad u ovoj optužnici koristi riječ “počinio”, tužilac ne želi da sugerise da je optuženi nužno fizički i lično izvršio bilo koji od zločina koji mu se stavljaju na teret. Zločine je moguće “počiniti” učestvovanjem u udruženom zločinačkom poduhvatu.

Udruženi zločinački poduhvat

17. **VUJADIN POPOVIĆ**, zajedno sa drugim starješinama i jedinicama VRS-a i MUP-a imenovanim u ovoj optužnici, bio je član i svjesni učesnik udruženog zločinačkog poduhvata, zajednički cilj kojeg je bio: žene i djecu iz srebreničke enklave prisilno premjestiti u Kladanj, 12. jula i 13. jula 1995.; te zarobiti, zatočiti, po prijekom postupku strijeljanjem pogubiti, pokopati i nanovo zakopati hiljade bosanskih Muslimana, muškaraca i mladića od 16 do 60 godina iz srebreničke enklave, u periodu od 12. jula 1995. do 19. jula 1995. ili do približno tog datuma. Posljednje poznato primarno pokapanje srebreničkih žrtava bilo je 19. jula 1995. ili približno tog datuma u Glogovi. Početni plan je bio da se po prijekom postupku pogubi više od 1.000 bosansko-muslimanskih muškaraca i mladića od 16 do 60 godina, izdvojenih iz grupe bosanskih Muslimana u Potočarima 12. i 13. jula. Dana 12. jula, taj plan je proširen i na pogubljenje po prijekom postupku preko 6.000 muškaraca i mladića od 16 do 60 godina zarobljenih iz kolone muškaraca bosanskih Muslimana koji su bježali iz srebreničke enklave, u periodu od 12. jula do približno 19. jula 1995. godine. Većina tih muškaraca i mladića iz kolone zarobljena je 13. jula 1995. na cesti Bratunac - Milići. Iako je ovaj udruženi zločinački poduhvat predviđao organizovana i sistematska pogubljenja, **VUJADIN POPOVIĆ** je mogao predvidjeti da će snage VRS-a i MUP-a tokom i nakon udruženog zločinačkog poduhvata izvršiti i oportunističke krivične radnje kakve su opisane u ovoj optužnici. Snage VRS-a i MUP-a takve su oportunističke krivične radnje izvršile u periodu od 12. jula 1995. do približno 1. novembra 1995. godine. Sprovođenje

ovog udruženog zločinačkog poduhvata rezultiralo je pogubljenjem po prijekom postupku preko 7.000 bosansko-muslimanskih muškaraca i mladića iz srebreničke enklave.

18. **VUJADIN POPOVIĆ** je imao krivičnu namjeru i stanje svijesti koji se traže za počinjenje pojedinačnih zločina za koje je okrivljen u ovoj optužnici, a njegovi postupci značajno su pomogli i pospjeli počinjenje tih zločina. Učešće optuženog u udruženom zločinačkom poduhvatu, te konkretne radnje i odgovornosti opisane u ovoj optužnici zadovoljavaju elemente koji se traže za nalaz da je, u smislu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda, **VUJADIN POPOVIĆ** “počinio,” “planirao,” “poticao,” “naredio,” i na druge načine “pomagao i podržavao” genocid, zločine protiv čovječnosti (uključujući ubistvo, progone, prisilno premještanje i nehumana djela), te ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja. Te konkretne radnje i odgovornosti **VUJADINA POPOVIĆA** proizašle iz ovog zločinačkog poduhvata opisane su u paragrafima 17, 22-23, 25-27, 29 i 31-36 ove optužnice.
19. Udruženi zločinački poduhvat, kojeg je **VUJADIN POPOVIĆ** bio član i ključni učesnik, začeli su i zamislili general Ratko Mladić i drugi 11. i 12. jula 1995. godine, a sproveli su ga i izvršili pripadnici snaga VRS-a i MUP-a, u vremenskom periodu i sredstvima navedenim u ovoj optužnici.
20. Među članovima ovog udruženog zločinačkog poduhvata bili su: general Ratko Mladić, komandant VRS-a, general Milenko Živanović, komandant Drinskog korpusa do oko 20:00 sati 13. jula 1995.; general Radislav Krstić, načelnik štaba/zamjenik komandanta do oko 20:00 sati 13. jula 1995., a od tada komandant Drinskog korpusa; pukovnik Vidoje Blagojević, komandant Bratunačke brigade; pukovnik Vinko Pandurević, komandant Zvorničke brigade; potpukovnik Dragan Obrenović, zamjenik komandanta i načelnik štaba Zvorničke brigade; **VUJADIN POPOVIĆ**, načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa; Dragan Jokić, načelnik inženjerije Zvorničke brigade; i razni drugi pojedinci te vojne i policijske jedinice koje uključuju, ali se ne ograničavaju na sljedeće:

Jedinice Drinskog korpusa

Elementi Bratunačke brigade
 Elementi Zvorničke brigade
 Elementi Vlaseničke brigade
 Elementi 5. inženjerijskog bataljona

Jedinice Glavnog štaba

Elementi 10. diverzantskog odreda
 Elementi 65. zaštitnog puka

Jedinice MUP-a

Elementi “specijalne policije” Republike Srpske

Elementi bratunačke opštinske policije
 Elementi miličke opštinske policije
 Elementi zvrničke opštinske policije

Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio direktno potčinjen generalu Radislavu Krstiću, komandantu Drinskog korpusa, koji je bio direktno potčinjen generalu Ratku Mladiću, komandantu Glavnog štaba. Detaljni pregled vojne strukture VRS-a nalazi se u dodatku ove optužnice kao Prilog A.

Dana 11. jula 1995., pod komandu VRS-a stavljene su četiri jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP).

21. Ovi navodi u vezi s individualnom krivičnom odgovornošću, kao i oni koji su sadržani u paragrafima o udruženom zločinačkom poduhvatu, ponovno se navode i uključuju u svaku od pojedinačnih optužbi koje slijede.

OPTUŽBE

TAČKE 1A-1B (Genocid) (Saučesništvo radi počinjenja genocida)

Svojim radnjama i propustima opisanim u paragrafima niže, **VUJADIN POPOVIĆ** je počinio:

TAČKA 1A: Genocid, kažnjiv po članovima 4(3)(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Ili, alternativno,

TAČKA 1B: Saučesništvo radi počinjenja genocida, kažnjivo po članovima 4(3)(e) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

22. U periodu od 11. jula 1995. do 1. novembra 1995., **VUJADIN POPOVIĆ**, sa namjerom da uništi jedan dio bosansko-muslimanskog naroda kao nacionalnu, etničku ili vjersku grupu:

- (a) lišio je života pripadnike te grupe pogubljenjem po prijekom postupku na način opisan u paragrafima 17, 22-23, 25-27, 29 i 31-36; te,
- (b) nanio tešku tjelesnu ili duševnu povredu pripadnicima te grupe.

23. Odmah nakon pada Srebrenice 11. jula 1995., više starješine VRS-a, među kojima su bili i Ratko Mladić, Radislav Krstić i **VUJADIN POPOVIĆ** pregledali su grad. Ratko Mladić tada je objavio da je "napokon došao trenutak da se ... Turcima osvetimo na ovom prostoru".

24. Hiljade bosanskih Muslimana iz enklave, uključujući žene, djecu i nešto muškaraca, pobjegle su 11. jula 1995. u bazu UN-a u Potočarima i zatražile zaštitu Nizozemskog bataljona. Istovremeno, približno 15.000 muškaraca, bosanskih Muslimana iz enklave, sa nešto žena i djece, okupili su se uveče 11. jula 1995. u selima Šušnjari i Jaglići i krenuli u zbjeg krećući se u ogromnoj koloni kroz šumu u pravcu Tuzle. Približno jednu trećinu ove grupe činila su naoružana bosansko-muslimanska vojna lica. Ostali su bili civili i nenaoružana vojna lica.
25. Uveče 11. jula i ujutro 12. jula, Ratko Mladić i druge starješine VRS-a sazvali su tri presudna sastanka u hotelu "Fontana" u Bratuncu u vezi sa daljnjom sudbinom izbjeglica koje su pobjegle u Potočare. Na prvom sastanku, održanom 11. jula oko 20:00 sati, Ratko Mladić se sastao s drugim pripadnicima VRS-a i sa komandom Nizozemskog bataljona. Na tom prvom sastanku Ratko Mladić je zastrašivao komandanta Nizozemskog bataljona i prijetio mu. Drugi sastanak su sazvali Ratko Mladić, Radislav Krstić i drugi pripadnici VRS-a, 11. jula oko 23:00 sata, a prisustvovali su mu članovi komande Nizozemskog bataljona i predstavnici bosanskih Muslimana izbjeglih u Potočare. Na tom drugom sastanku, Ratko Mladić je predstavnike bosanskih Muslimana upozorio da njihov narod može ili "opstati ili nestati". Na trećem sastanku, koji su Ratko Mladić, Radislav Krstić, **VUJADIN POPOVIĆ**, te drugi predstavnici VRS-a i civilni predstavnici bosanskih Srba sazvali 12. jula 1995. oko 10:00 sati, a kojem su prisustvovali oficiri Nizozemskog bataljona i predstavnici bosansko-muslimanskih izbjeglica, Ratko Mladić je objasnio da će nadgledati "evakuaciju" izbjeglica iz Potočara i da želi da vidi sve vojno sposobne muškarce bosanske Muslimane kako bi se mogla izvršiti provjera da li među njima eventualno ima ratnih zločinaca. Na tim sastancima u hotelu "Fontana" u periodu od 11. jula uveče do 12. jula 1995. rano ujutro razrađen je plan za transport izbjeglih civila iz Potočara. Svojim prisustvom na tim sastancima i svojim kasnijim djelovanjem u Potočarima, **VUJADIN POPOVIĆ** je pomogao u planiranju tih zločina i time postao odgovoran za događaje koji su se mogli predvidjeti.
26. Izbjegli bosanski Muslimani su ostali u Potočarima i okolini Potočara od 11. jula do 13. jula 1995., a za to vrijeme terorizali su ih pripadnici VRS-a i MUP-a. Terorisanje izbjeglica odvijalo se u prisustvu **VUJADINA POPOVIĆA**. Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio odgovoran za postupak sa tim bosanskim Muslimanima i njihov transport.
27. Dana 12. jula 1995. ili približno tog datuma, u prisustvu Ratka Mladića, Radislava Krstića, **VUJADINA POPOVIĆA** i drugih, u blizinu vojne baze UN-a u Potočarima stiglo je približno 50 ili 60 autobusa i kamiona. Ubrzo nakon dolaska ovih vozila, počelo je prisilno premještanje bosansko-muslimanskih žena i djece. Kad su bosanski Muslimani, žene, djeca i muškarci, počeli ulaziti u autobuse i kamione, vojnici VRS-a i/ili MUP-a odvojili su preko 1.000 muškaraca bosanskih Muslimana od žena i djece i te muškarce 12. i 13. jula 1995. prevezli na mjesta privremenog zatočenja u Bratuncu. **VUJADIN POPOVIĆ** je bio prisutan i na dužnosti u Potočarima u tom periodu, i učestvovao je u izdvajanju i transportu bosanskih Muslimana.

28. Počev oko 12. jula 1995. pa nadalje tokom cijelog perioda organizovanih pogubljenja, pripadnici VRS-a i MUP-a su oduzimali su i uništavali ličnu imovinu i predmete zarobljenih muškaraca bosanskih Muslimana, uključujući njihove lične dokumente i dragocjenosti. To oduzimanje i uništavanje lične imovine i predmeta odvijalo se dok je **VUJADIN POPOVIĆ** bio prisutan u Potočarima, na raznim punktovima zarobljavanja i prikupljanja na cesti Bratunac – Milići, te na raznim mjestima pogubljenja. Pored toga, tokom dana provedenih u zatočeništvu do pogubljenja, zarobljenici u Potočarima i u Bratuncu nisu dobivali hranu ni medicinsku pomoć, a niti bilo kakve značajnije količine vode. Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio odgovoran za postupak sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima.
29. Starješine i vojnici VRS-a i MUP-a su 12. i 13. jula 1995. u Potočarima oportunistički ubili određen broj bosanskih Muslimana. Ta oportunistička ubistva dogodila su se kao prirodna i predvidiva posljedica udruženog zločinačkog poduhvata koji je odmicao. Prije nego što su ubijeni, ti bosanski Muslimani su bili zarobljeni u Potočarima, a kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio odgovoran za postupak sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima. **VUJADIN POPOVIĆ** je bio prisutan i na dužnosti u Potočarima u tom periodu, zajedno sa pripadnicima Drinskog korpusa, Drinskim vukovima, Bratunačkom brigadom, Zvorničkom brigadom i MUP-om. Ishod ovog oportunističkog ubijanja u Potočarima bio je sljedeći:
- a) Dana 12. jula, u šumi pored baze UN-a, sa budačke strane glavnog puta, pronađena su tijela devet muškaraca bosanskih Muslimana.
 - b) Dana 12. jula, na oko sedamsto metara od baze UN-a, u potoku iza “bijeke kuće” pronađena su tijela devet ili deset muškaraca bosanskih Muslimana.
 - c) Ujutro 13. jula, u potoku pored baze UN-a u Potočarima, pronađena su tijela šest žena, bosanskih Muslimanki, i pet muškaraca bosanskih Muslimana.
 - d) Dana 13. jula, jedan muškarac bosanski Musliman odveden je iza jedne zgrade pored “bijeke kuće” i pogubljen po prijekom postupku.
30. U periodu od 12. jula do 17. jula 1995., snage VRS-a i MUP-a zarobile su oko 6.000 muškaraca, bosanskih Muslimana iz kolone muškaraca u bijegu iz srebreničke enklave, ili su im se oni sami predali.
31. Starješine i vojnici VRS-a i MUP-a su oportunistički ubili određen broj bosansko-muslimanskih zarobljenika privremeno zatočenih u Bratuncu u školama, zgradama i vozilima parkiranim uz cestu. Ta oportunistička ubistva dogodila su se kao prirodna i predvidiva posljedica udruženog zločinačkog poduhvata. Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu

je dao njegov komandant, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio odgovoran za postupak sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima. Ovo oportunističko ubijanje odvijalo se u periodu od 12. jula do približno 15. jula 1995. na više različitih lokacija u Bratuncu, konkretno:

- a) Dana 12. jula, počev od oko 22:00 sata nadalje i 13. jula, više od 50 muškaraca bosanskih Muslimana izvedeno je iz hangara iza Osnovne škole "Vuk Karadžić" u Bratuncu i pogubljeno po prijekom postupku.
- b) Dana 13. jula oko 21:30 sati, dva muškarca bosanska Muslimana izvedena su iz kamiona u gradu Bratuncu, odvedena u obližnju garažu i po prijekom postupku pogubljena.
- c) Dana 13. jula uveče, jedan mentalno retardirani bosanski Musliman izveden je iz autobusa parkiranog pred Osnovnom školom "Vuk Karadžić" u Bratuncu i pogubljen po prijekom postupku.
- d) Tokom dana 13. jula, jednog bosanskog Muslimana su tukli puškom u predjelu glave kod škole "Vuk Karadžić" i nakon toga ga odveli i po prijekom postupku pogubili. Tokom dana 13. jula po prijekom postupku su pogubljeni i mnogi drugi muškarci bosanski Muslimani zatočeni kod Osnovne škole "Vuk Karadžić".
- e) Uveče 13. jula, četiri mladića bosanska Muslimana odvedena su sa lokacije škole "Vuk Karadžić" i po prijekom postupku pogubljena.
- f) U periodu od 13. jula uveče do jutra 15. jula, muškarce bosanske Muslimane su učestalo i dosljedno odvodili sa lokacije Osnovne škole "Vuk Karadžić" i po prijekom postupku pogubljivali.

Oni bosansko-muslimanski zarobljenici koji su preživjeli privremeno zatočenje u Bratuncu u periodu od 13. do 15. jula 1995. odvezeni su u zonu Zvornika na daljnje zatočenje i pogubljenje.

32. Snage VRS-a i MUP-a učestvovala su u planiranom i organizovanom masovnom pogubljenju i pokapanju hiljada zarobljenih muškaraca bosanskih Muslimana iz srebreničke enklave. Ovaj udruženi zločinački poduhvat trajao je sedam dana, u periodu od 12. jula do oko 19. jula 1995. godine. Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio odgovoran za sve te bosansko-muslimanske zarobljenike i učestvovao je u sprovođenju i nadzoru nad tim zarobljenicima. Ovo organizovano ubijanje muškaraca bosanskih Muslimana velikih razmjera odvijalo se na nekoliko raznih lokacija u Srebrenici, Bratuncu, Zvorniku i njihovoj okolini, a to su:

- 32.1 **Potočari:** Dana 12. jula 1995., između fabrike cinka i "Alijine kuće", vojnici VRS-a i/ili MUP-a po prijekom postupku su, odrubljuvanjem glava,

pogubili približno osamdeset do stotinu muškaraca bosanskih Muslimana. Tijela su zatim odvezena kamionom.

- 32.2 **Rijeka Jadar:** Dana 13. jula 1995. oko 11:00 sati, malo odjeljenje vojnika u čijem se sastavu nalazio najmanje jedan policajac iz bratunačke policije (MUP Bratunac), radeći sa pojedincima i jedinicama VRS-a i/ili MUP-a, zarobilo je približno 16 muškaraca bosanskih Muslimana iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave, iz Konjević Polja ih prevezlo na jedno mjesto na osami na obali Jadra i 15 njih po prijekom postupku pogubilo. Jedan od njih je bio ranjen i uspio je da pobjegne.
- 32.3 **Dolina Cerske:** Dana 13. jula 1995. u ranim popodnevnim satima, vojnici VRS-a i/ili MUP-a prevezli su oko 150 muškaraca bosanskih Muslimana na jedno mjesto uz neasfaltirani put u dolini Cerske, udaljeno oko 3 (tri) kilometra od Konjević Polja, po prijekom ih postupku pogubili i pomoću teške mehanizacije zatrpali zemljom.
- 32.4 **Skladište u Kravici:** Dana 13. jula 1995. u ranim večernjim satima, vojnici VRS-a i/ili MUP-a po prijekom postupku su pogubili preko 1.000 muškaraca bosanskih Muslimana zatočenih u velikom skladištu u selu Kravica. Za ubijanje bosanskih Muslimana u skladištu vojnici su koristili automatsko oružje, ručne bombe i drugo naoružanje. Dana 14. jula 1995. stigla je teška mehanizacija i tijela žrtava prebacila u dvije velike masovne grobnice u obližnjim selima Glogova i Ravnice.
- 32.5 **Tišća:** Cijelog dana 13. jula 1995., vojnici VRS-a i/ili MUP-a prevozili su bosansko-muslimanske žene i djecu koji su od muških članova porodica odvojeni u Potočarima, na jedno mjesto kod sela Tišća. Vojnici VRS-a iz Vlaseničke brigade Drinskog korpusa odabrali su i izdvojili iz te grupe u Tišći nešto preostalih muškaraca i mladića bosanskih Muslimana, te neke od žena, bosanskih Muslimanki, dok su ostatak grupe prisilno premjestili na teritoriju bosanskih Muslimana. Tokom cijelog dana 13. jula 1995., vojnici VRS-a su izdvojene muškarce i žene, bosanske Muslimane, tjerali pješice do obližnje škole, gdje su ih vrijeđali i napadali. Uvečer 13. jula 1995. ili približno u to vrijeme i tokom dana 14. jula 1995., vojnici VRS-a i/ili MUP-a su 25 muškaraca bosanskih Muslimana iz škole ukrcali u kamion, odvezli ih na jedan obližnji pašnjak na osami i po prijekom ih postupku pogubili automatskim oružjem.
- 32.6 **Orahovac (kod Lažeta):** U kasnim večernjim satima 13. jula i tokom dana 14. jula 1995., pripadnici čete vojne policije Bratunačke brigade, radeći zajedno sa drugim pojedincima i jedinicama, prevezli su iz Bratunca i okoline u školu u Grbavcima u selu Orahovac stotine muškaraca bosanskih Muslimana. To su bili muškarci bosanski Muslimani zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima. Dana 14. jula 1995., pripadnici VRS-a, uključujući pripadnike čete vojne policije Zvorničke brigade, čuvali su muškarce bosanske Muslimane u školi u Grbavcima i stavili im poveze na oči. U ranim popodnevnim satima

14. jula 1995., pripadnici VRS-a te su muškarce bosanske Muslimane iz škole u Grbavcima odvezli na obližnje polje gdje su, među ostalima i pripadnici 4. bataljona Zvorničke brigade, zarobljenicima naredili da siđu s kamiona i po prijekom ih postupku pogubili automatskim oružjem. Pobijeno je približno 1.000 muškaraca bosanskih Muslimana. Dana 14. i 15. jula 1995., pripadnici inženjerske čete Zvorničke brigade teškom su mehanizacijom žrtve pokapali u masovne grobnice na mjestu pogubljenja dok su pogubljenja i dalje trajala. Uveče 14. jula, mjesta pokapanja osvjetljavala su tokom pogubljenja svjetla inženjerske mehanizacije.

- 32.7 **Škola u Petkovcima:** Dana 14. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a prevezli su približno 1.000 muškaraca bosanskih Muslimana sa mjesta zatočenja u Bratuncu i okolini do škole u Petkovcima. To su bili muškarci bosanski Muslimani zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima. Dana 14. jula i u ranim jutarnjim satima 15. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a udarali su, tukli, zlostavljali i pucali iz automatskog oružja u muškarce bosanske Muslimane zatočene u školi.
- 32.8 **Brana kod Petkovaca:** Uveče 14. jula 1995. ili približno u to vrijeme, te u ranim jutarnjim satima 15. jula 1995., pripadnici VRS-a iz Zvorničke brigade uključujući vozače i kamione iz 6. pješadijskog bataljona Zvorničke brigade, prevezli su preživjele iz grupe od približno 1.000 muškaraca bosanskih Muslimana iz škole u Petkovcima do jednog mjesta ispod brane kod Petkovaca. Vojnici VRS-a ili MUP-a su ih okupili ispod brane i po prijekom ih postupku pogubili automatskim oružjem. Ujutro 15. jula 1995., pripadnici VRS-a iz inženjerske čete Zvorničke brigade, radeći zajedno sa drugim pojedincima i jedinicama, pomoću rovokopača i druge teške mehanizacije pokapali su žrtve dok su pogubljenja i dalje trajala.
- 32.9 **Škola u Pilici:** Dana 14. i 15. jula 1995. ili približno tih datuma, pripadnici VRS-a i/ili MUP-a prevezli su približno 1.200 muškaraca bosanskih Muslimana sa mjesta zatočenja u Bratuncu do škole u Pilici. To su bili muškarci bosanski Muslimani zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima. Dana 14. i 15. jula 1995. ili približno tih datuma, vojna lica, pripadnici VRS-a, automatskim oružjem su po prijekom postupku pogubila mnoge od muškaraca bosanskih Muslimana dovezenih do škole ili u njoj zatočenih. Dana 17. jula 1995., pripadnici VRS-a iz bataljona "R" Zvorničke brigade pokupili su leševe žrtava iz škole u Pilici i prevezli ih na Vojnu ekonomiju Branjevo. Dana 17. jula 1995., inženjerska četa Zvorničke brigade je žrtve pogubljenja iz škole u Pilici pokopala u masovnu grobnicu na Vojnoj ekonomiji Branjevo.
- 32.10 **Vojna ekonomija Branjevo:** Ujutro 16. jula 1995., pripadnici VRS-a su preostale ljude iz grupe od približno 1.200 muškaraca bosanskih Muslimana iz škole u Pilici autobusima prevezli na Vojnu ekonomiju Branjevo. To su bili muškarci bosanski Muslimani zarobljeni iz kolone

muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima. Nakon što su ti bosansko-muslimanski muškarci dovezeni na Vojnu ekonomiju Branjevo, po prijekom su ih postupku strijeljanjem iz automatskog oružja pogubili pripadnici 10. diverzantskog odreda i Bratunačke brigade, radeći zajedno sa drugim pojedincima i jedinicama. Dana 17. jula 1995., pripadnici VRS-a iz inženjerijske čete Zvorničke brigade, radeći zajedno sa drugim pojedincima i jedinicama, pokopali su stotine žrtava u obližnju masovnu grobnicu.

32.11 **Dom kulture u Pilici:** Dana 16. jula 1995., pripadnici VRS-a iz Bratunačke brigade otišli su do obližnjeg sela Pilica gdje su, radeći zajedno sa drugim pripadnicima VRS-a i/ili MUP-a, po prijekom postupku, automatskim oružjem, pogubili približno 500 muškaraca u zgradi Doma kulture u Pilici. To su bili muškarci bosanski Muslimani zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima. Dana 17. jula 1995., pripadnici VRS-a iz bataljona "R" Zvorničke brigade pokupili su leševe žrtava iz Doma kulture u Pilici i prevezli ih na Vojnu ekonomiju Branjevo. Dana 17. jula 1995., inženjerijska četa Zvorničke brigade pokopala je žrtve pogubljenja iz škole u Pilici u masovnu grobnicu na Vojnoj ekonomiji Branjevo.

32.12 **Kozluk:** Dana 16. jula 1995. ili prije tog datuma, vojnici VRS-a i/ili MUP-a, radeći zajedno sa drugim pojedincima i jedinicama, prevezli su oko 500 muškaraca bosanskih Muslimana na jedno mjesto na osami u blizini Kozluka, koje se nalazilo u zoni odgovornosti Zvorničke brigade, i po prijekom ih postupku pogubili automatskim oružjem. To su bili muškarci bosanski Muslimani zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima. Dana 16. jula 1995., Vojnici VRS-a iz inženjerijske čete Zvorničke brigade, radeći zajedno sa drugim pojedincima i jedinicama, pokopali su žrtve pogubljenja u obližnju masovnu grobnicu.

33. Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio odgovoran za sve te zarobljene bosanske Muslimane, i pomagao je u sprovođenju i nadziranju ubistva tih ljudi. Na primjer, **VUJADIN POPOVIĆ** je u ključnim momentima bio prisutan u zoni Zvornika i aktivno je bio umiješan u pogubljenja u tom kraju, uključujući nabavljanje goriva 16. jula 1995., da bi se omogućila pogubljenja u Pilici.

34. Tokom i nakon kampanje organizovanih pogubljenja, pripadnici VRS-a i MUP-a nastavili su oportunistički ubijati zarobljene muškarce, bosanske Muslimane iz srebreničke enklave, sve do oko 1. novembra 1995. godine. Ovo oportunističko ubijanje, koje je bilo prirodna i predvidiva posljedica udruženog zločinačkog poduhvata, odvijalo se i u zoni odgovornosti Bratunačke brigade i u zoni odgovornosti Zvorničke brigade. Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant,

VUJADIN POPOVIĆ je bio odgovoran za postupak sa zarobljenim bosanskim Muslimanima. To oportunističko ubijanje odvijalo se kako slijedi:

Zona Bratunačke brigade

- 34.1 **Nova Kasaba:** Negdje od 13. jula pa do 27. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a zarobili su i pogubili 33 muškarca bosanska Muslimana iz kolone u bijegu iz srebreničke enklave. Najmanje 26 od ovih žrtava bile su pogubljene po prijekom postupku nakon što su ih stavili u dvije nedugo prije toga iskopane grobnice. Dvadeset sedmorici od ta 33 muškarca ruke su prilikom pogubljenja bile vezane na leđima. Ove grobnice pronađene su u blizini sela Nova Kasaba.
- 34.2 **Konjević Polje:** Negdje od 13. jula pa do 27. jula 1995., vojnici VRS-a i/ili MUP-a zarobili su dva muškarca bosanska Muslimana iz kolone, stavili ih u jamu u blizini sela Konjević Polje i po prijekom ih postupku pogubili i pokopali.
- 34.3 **Glogova:** Negdje od 17. jula pa do 27. jula 1995., vojnici VRS-a i/ili MUP-a zarobili su 12 muškaraca bosanskih Muslimana iz kolone, vezali ih u šest parova, svima im pucali u glavu i pokopali ih u masovnu grobnicu u blizini sela Glogova.
- 34.4 **Supermarket u Kravici:** Tokom noći 13. jula na 14. jula, kod supermarketa u Kravici, jedan vojnik VRS-a ili MUP-a stavio je cijev svoje puške u usta jednom zarobljenom bosanskom Muslimanu i po prijekom ga postupku pogubio. U istom periodu, vojnici VRS-a i/ili MUP-a takođe su udarali, tukli kundacima i po prijekom postupku pogubili zarobljene bosanske Muslimane koji su bili zatočeni u kamionima kod supermarketa. Svi ti zarobljenici bili su zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima.
- 34.5 **Bratunačka brigada:** Negdje od 12. jula pa do 1. novembra 1995., snage MUP-a su zarobile šest muškaraca bosanskih Muslimana iz Srebrenice, predale ih pripadnicima bezbjednosti iz Bratunačke brigade koji su ih ispitivali, da bi ih nakon toga po prijekom postupku pogubila nepoznata lica. Lični podaci te šestorice muškaraca bosanskih Muslimana su sljedeći:
- (a) Zazif AVDIĆ, od oca Rame, rođen 15. septembra 1954.
 - (b) Munib DEDIĆ, od oca Emina, rođen 26. aprila 1956.
 - (c) Aziz HUSIĆ, od oca Osmana, rođen 08. aprila 1966.
 - (d) Rešid SINANOVIĆ, od oca Rahmana, rođen 15. oktobra 1949.
 - (e) Mujo HUSIĆ, od oca Osmana, rođen 27. avgusta 1961.
 - (f) Hasib IBIŠEVIĆ, od oca Ibrahima, rođen 27. februara 1964.

Zona Zvorničke brigade

- 34.6 **Nezuk:** Dana 19. jula 1995., pripadnici VRS-a iz 16. brigade 1. krajiškog korpusa, prepotčinjeni komandi Zvorničke brigade, zarobili su desetak muškaraca bosanskih Muslimana iz kolone i po prijekom ih postupku pogubili automatskim oružjem na jednom mjestu u blizini Nezuka.
- 34.7. **Zvornička brigada:** Dana 19. jula 1995. ili oko tog datuma, snage VRS-a i/ili MUP-a su u zoni odgovornosti Zvorničke brigade zarobile sljedeća četiri muškarca, bosanska Muslimana iz kolone, i predale ih pripadnicima bezbjednosti Zvorničke brigade:
- (a) Sakiba KIVIRIĆA, od oca Salka, rođenog 24. juna 1964.
 - (b) Emina MUSTAFIĆA, od oca Rifeta, rođenog 7. oktobra 1969.
 - (c) Fuada ĐJOZIĆA, od oca Senusije, rođenog 2. maja 1965.
 - (d) Almira HALILOVIĆA, od oca Sulje, rođenog 25. avgusta 1980.
- Dana 22. jula 1995., pripadnici Zvorničke brigade su te muškarce ispitivali, da bi ih neko vrijeme nakon toga po prijekom postupku pogubila nepoznata lica koja su radila zajedno sa pripadnicima bezbjednosti Zvorničke brigade.
- 34.8 **Zvornička brigada:** Dana 20. avgusta 1995., Džemaila SALIHOVIĆA, bosanskog Muslimana iz Srebrenice, zarobile su snage Zvorničke brigade kod Kalesije dok je pokušavao da pređe na teritoriju koju su držali Muslimani. Gospodina Salihovića su ispitivali pripadnici Zvorničke brigade, da bi ga neko vrijeme nakon toga po prijekom postupku pogubila nepoznata lica.
35. Od približno 18. jula pa do oko 1. novembra, u zonama Bratunačke i Zvorničke brigade, snage VRS-a i MUP-a zarobile su ili pobile još ljudi iz kolone bosanskih Muslimana. Kao pomoćnik komandanta za bezbjednost u Drinskom korpusu, te na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant, **VUJADIN POPOVIĆ** je bio odgovoran za postupak sa zarobljenim bosanskim Muslimanima. Ova ubistva bila su prirodna i predvidiva posljedica udruženog zločinačkog poduhvata, a odvijala su se i u zoni odgovornosti Bratunačke brigade i u zoni odgovornosti Zvorničke brigade. Najmanje do 2. avgusta 1995., **VUJADIN POPOVIĆ** je bio u kontaktu sa Radislavom Krstićem u vezi sa zarobljavanjem bosanskih Muslimana koji su nastojali pobjeći u Srbiju.
36. Od približno 1. avgusta 1995. pa do oko 1. novembra 1995., pripadnici VRS-a i MUP-a učestvovali su u organizovanim i sveobuhvatnim naporima da se prikriju ubijanja i pogubljenja u zonama odgovornosti Zvorničke i Bratunačke brigade, tako što su nanovo zakapali tijela koja su otkopali iz primarnih masovnih grobnica na sljedećim lokacijama: Vojna ekonomija Branjevo, Kozluk, brana kod Petkovaca, Orahovac i Glogova; te ih prebacili u sekundarne grobnice na: dvanaest mjesta uz Čančarski put (sa tijelima sa Vojne ekonomije Branjevo i iz Kozluka), četiri mjesta kod Liplja (sa tijelima sa brane kod Petkovaca), sedam

mjesta kod Hodžića (sa tijelima iz Orahovca), te na sedam mjesta kod Zelenog Jadra (sa tijelima iz Glogove). Ta operacija ponovnog pokapanja bila je prirodna i predvidiva posljedica plana pogubljenja i primarnog pokapanja koji je zamišljen u udruženom zločinačkom poduhvatu. U toj operaciji učestvovali su pripadnici organa bezbjednosti Drinskog korpusa nadležnog za zonu Zvorničke brigade, uključujući **VUJADINA POPOVIĆA**.

37. Ponašanje **VUJADINA POPOVIĆA** ispunjava četiri elementa koji se traže za genocid, konkretno:
- a) da je optuženi lišio života jednu ili više osoba,
 - b) da su te osobe pripadale određenoj nacionalnoj, etničkoj, rasnoj ili vjerskoj grupi,
 - c) da je optuženi imao namjeru da te osobe liši života, i
 - d) da je optuženi te osobe lišio života radeći na ostvarenju namjere da se ta nacionalna, etnička, rasna ili vjerska grupa, djelimično ili u cijelosti, uništi kao takva.

Ili,

38. Alternativno, ponašanje **VUJADINA POPOVIĆA** ispunjava tri elementa koji se traže za saučesništvo u genocidu, konkretno:
- a) da je optuženi bio saučesnik u počinjenju zločina,
 - b) da zločin jeste bio počinjen, i
 - c) da je optuženi bio svjestan toga da se zločin čini radi ostvarenja namjere da se u cijelosti ili djelimično uništi nacionalna, etnička, rasna ili vjerska grupa kao takva.

Te,

TAČKA 2 (Istrebljenje)

Svojim radnjama i propustima opisanim u prethodnim paragrafima, **VUJADIN POPOVIĆ** je počinio:

TAČKA 2: Istrebljenje, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(b) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

39. Ponašanje **VUJADINA POPOVIĆA** ispunjava četiri elementa koji se traže za istrebljenje kao zločin protiv čovječnosti, konkretno:
- a) da je postojao oružani sukob,

- b) da su radnja ili propust optuženog ili potčinjenog, na način povezan sa rasprostranjenim ili sistematskim napadom usmjerenim protiv civilnog stanovništva, prouzrokovali smrt žrtve,
- c) da su radnja ili propust bili protivpravni, te iz namjere, svjesnog nehata ili grubog nehata, i
- d) da je optuženi bio svjestan šireg konteksta u kojem se odvijalo njegovo ponašanje.

Te,

**TAČKE 3-4
(Ubistvo)**

Svojim radnjama i propustima opisanim u prethodnim paragrafima, **VUJADIN POPOVIĆ** je počinio:

TAČKA 3: Ubistvo, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

40. Ponašanje **VUJADINA POPOVIĆA** ispunjava četiri elementa koji se traže za ubistvo kao zločin protiv čovječnosti, konkretno:
- a) da je postojao oružani sukob,
 - b) da je optuženi, na način povezan sa rasprostranjenim ili sistematskim napadom usmjerenim protiv civilnog stanovništva, prouzrokovao smrt jedne ili više osoba,
 - c) da je takvim ponašanjem optuženi imao namjeru da liši života ili nanese tešku povredu ispoljavajući bezobzirnu nebrigu za ljudski život, i
 - d) da je optuženi bio svjestan šireg konteksta u kojem se odvijalo njegovo ponašanje.

Te,

TAČKA 4: Ubistvo, **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

41. Ponašanje **VUJADINA POPOVIĆA** ispunjava četiri elementa koji se traže za ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja, konkretno:
- a) da je postojao neksus između ubistva i oružanog sukoba,
 - b) da je ponašanje optuženog prouzrokovalo smrt jedne ili više osoba,

- c) da je takvim ponašanjem optuženi imao namjeru da liši života ili nanese tešku povredu ispoljavajući bezobzirnu nebrigu za ljudski život, i
- d) da su žrtva ili žrtve bile osobe koje nisu aktivno učestvovala u neprijateljstvima.

Te,

TAČKA 5 (Progoni)

Svojim radnjama i propustima navedenima u prethodnim paragrafima, **VUJADIN POPOVIĆ** je počinio:

TAČKA 5: Progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, koji uključuje ubistvo, okrutno i nečovječno postupanje, terorisanje civilnog stanovništva, uništavanje lične imovine i prisilno premještanje, kažnjiv po članovima 5(h) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

- 42. Ponašanje **VUJADINA POPOVIĆA** ispunjava četiri elementa koji se traže za progone kao zločin protiv čovječnosti, konkretno:
 - a) da je postojao oružani sukob,
 - b) da je optuženi, na način povezan sa rasprostranjenim ili sistematskim napadom usmjerenim protiv civilnog stanovništva, počinio radnje ili propuste nad žrtvom ili populacijom-žrtvom kršeći time neko osnovno odnosno temeljno ljudsko pravo,
 - c) da je ponašanje optuženog imalo političku, rasnu ili vjersku osnovu, kao i traženu diskriminacionu namjeru, i
 - d) da je optuženi bio svjestan šireg konteksta u kojem se odvijalo njegovo ponašanje.

- 43. Kao što je opisano u ovoj optužnici, zločin progona počinjen je, izvršen i sproveden sljedećim sredstvima i načinom:
 - a) ubistvima hiljada civila bosanskih Muslimana uključujući muškarce, žene, djecu i starce,
 - b) okrutnim i nečovječnim postupanjem sa civilima bosanskim Muslimanima, uključujući teška premlaćivanja u Potočarima i u objektima za zatočavanje u Bratuncu i Zvorniku,
 - c) terorisanjem civila bosanskih Muslimana u Srebrenici i u Potočarima,

- d) uništavanjem lične imovine i ličnih predmeta bosanskih Muslimana, i
- e) prisilnim premještanjem bosanskih Muslimana iz srebreničke enklave.

Te,

TAČKA 6
(Prisilno premještanje)

Svojim radnjama i propustima opisanim u prethodnim paragrafima, **VUJADIN POPOVIĆ** je počinio:

TAČKA 6: Nehumana djela (prisilno premještanje), **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Dana 26. marta 2002.
U Hagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
Carla Del Ponte,
tužilac

[pečat Tužilaštva Međunarodnog suda]

15/04/02
82

PRILOG A**VOJNA STRUKTURA VOJSKE REPUBLIKE SRPSKE (VRS)**

1. Oružane snage Republike Srpske sastojale su se od Vojske Republike Srpske i jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske.
2. U julu 1995., Oružane snage Republike Srpske bile su pod komandom i kontrolom vrhovnog komandanta Radovana Karadžića. Njegov štab se nalazio na Palama.
3. U okviru strukture VRS-a neposredno podređen vrhovnom komandantu bio je Glavni štab VRS-a, koji je imao sjedište u Han Pijesku i kojim je komandovao general Ratko Mladić. Dužnost komandanta Glavnog štaba bila je da izdaje propise, naredbe i uputstva za sprovođenje naredbi vrhovnog komandanta, te da vrši komandne funkcije koje mu povjeri vrhovni komandant. Glavni štab VRS-a sastojao se od štapskih oficira i pomoćnog štapskog osoblja, te od nekoliko specijalizovanih vojnih jedinica kao što su: 65. zaštitni puk predviđen kao zaštitna i borbena jedinica Glavnog štaba, te 10. diverzantski odred, jedinica obučena za dejstva iza neprijateljskih linija i druge specijalne borbene zadatke.
4. Glavnina borbenih snaga samog VRS-a bila je raspodijeljena u šest geografski definisanih korpusa koji su svi bili podređeni generalu Mladiću i nalazili se pod njegovom komandom, a time i pod komandom vrhovnog komandanta Radovana Karadžića. U julu 1995., tih šest korpusa bili su: Drinski korpus, 1. krajiški korpus, 2. krajiški korpus, Sarajevsko-romanijski korpus, Hercegovački korpus i Istočno-bosanski korpus.
5. Svaki od šest gorenavedenih korpusa imao je svog komandanta i komandno osoblje, a svi su oni unutar lanca komandovanja u VRS-a bili direktno potčinjeni generalu Mladiću.
6. Milenko Živanović imenovan je za prvog komandanta Drinskog korpusa kad je ovaj oformljen 1. novembra 1992., a dužnost komandata Drinskog korpusa je obavljao do oko 20:00 sati 13. jula 1995., kada je na njegovo mjesto postavljen general Krstić. General Radislav Krstić je bio komandant Drinskog korpusa od 13. jula 1995. pa do kraja rata. Prije unapređenja u komandanta, general Radislav Krstić je bio načelnik štaba/zamjenik komandanta Drinskog korpusa, a na toj se dužnosti nalazio od oktobra 1994. godine.
7. Dužnosti načelnika štaba i zamjenika komandanta Drinskog korpusa ili bilo koje brigade Drinskog korpusa uvijek je obavljala jedna osoba. U slučaju da komandant zbog odsutnosti, ili onemogućenosti iz zdravstvenih ili drugih razloga ne može da vrši svoje komandne funkcije, načelnik štaba/zamjenik komandanta je automatski i bez dodatnih odobrenja bio ovlašten da preuzme i vrši komandne ovlasti nad potčinjenim jedinicama, u skladu s opštim ciljevima komandanta. S obzirom na to, funkcija načelnika štaba/zamjenika komandanta je položaj koji uključuje odgovornost nadređenog u smislu člana 7(3) Statuta Međunarodnog suda, a, pored toga, lice koje

se nalazi na tom položaju može snositi krivičnu odgovornost po članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

8. Na čelu štaba Drinskog korpusa nalazio se načelnik štaba, kako je opisano u prethodnom paragrafu. Štab komande sa sjedištem u Vlasenici imao je tri stručna organa, kojima su na čelu bili pomoćnici komandanta. Ti stručni organi bili su organ bezbjednosti, organ za moral, vjerska i pravna pitanja, te organ za pozadinu (tj. logistiku). Pored gorepomenutih stručnih organa, štab Korpusa imao je desetak operativnih organa službi-rodova odgovornih za dnevno planiranje, za operacije i borbene funkcije Korpusa. Ti operativni organi bili su: odjeljenje za operativno-nastavne poslove, odjeljenje za obavještajne poslove, odjeljenje za oklopno-mehanizovane jedinice, odjeljenje za atomsko-biološko-hemijsku odbranu, odjeljenje za inženjeriju, artiljerijsko-raketno odjeljenje, odjeljenje veze, odjeljenje za protivvazдушnu odbranu, odjeljenje za personalne poslove i odjeljenje za elektronsko obezbjeđenje.
9. U sastavu Drinskog korpusa nalazilo se približno 15.000 vojnika, organizovanih u 13 geografski definisanih potčinjenih jedinica, među kojima su bile: 1. zvornička pješadijska brigada, 1. vlasenička laka pješadijska brigada, 1. birčanska laka pješadijska brigada, 1. milička laka pješadijska brigada, 1. bratunačka laka pješadijska brigada, 2. romanijska motorizovana brigada, 1. podrinjska laka pješadijska brigada, 5. podrinjska laka pješadijska brigada, 5. mješoviti artiljerijski puk, 5. bataljon vojne policije, 5. inženjerijski bataljon, 5. bataljon veze i Samostalni pješadijski bataljon Skelani.
10. Svaka brigada, puk i bataljon pomenut u prethodnom paragrafu imao je svoj štab komande i brojne potčinjene jedinice u vidu bataljona, četa i vodova. Komanda i vojnici Bratunačke i Zvorničke brigade Drinskog korpusa odigrali su značajnu ulogu u zločinima za koje se ovdje tereti. Komandna struktura dotičnih brigada bila je sljedeća:

A. 1. bratunačka laka pješadijska brigada

Štab komande

Potčinjene jedinice

1. pješadijski bataljon
2. pješadijski bataljon
3. pješadijski bataljon
4. pješadijski bataljon
- Rezervni bataljon
- Mješovita artiljerijska baterija
- Inženjerijski vod
- Vod vojne policije
- Interventni vod (Crvene beretke)

B. 1. zbornička pješadijska brigadaŠtab komandePotčinjene jedinice

1. pješadijski bataljon
 2. pješadijski bataljon
 3. pješadijski bataljon
 4. pješadijski bataljon
 5. pješadijski bataljon
 6. pješadijski bataljon
 7. pješadijski bataljon
 8. pješadijski bataljon
 Rezervni bataljon
 Pozadinski bataljon
 Mješoviti artiljerijski divizion
 Oklopno-mehanizovana četa
 Četa vojne policije
 Laka protivvazдушna četa
 Inžinjerijska četa
 Podrinjski odred (Vukovi sa Drine)
 Vod veze

11. Na čelu svakog štaba brigade nalazio se načelnik štaba/zamjenik komandanta brigade. Struktura i funkcija štaba brigade u osnovi je bila ista kao i štaba korpusa, ali u manjem obimu.
12. Što se tiče štabova brigada, jedna značajna razlika odnosi se na ulogu organa za bezbjednost. U strukturi lake pješadijske brigade, dužnosti pomoćnika komandanta za bezbjednostno i obavještajno obezbjeđenje obavlja ista osoba. U redovnoj strukturi pješadijske brigade, dužnost pomoćnika komandanta za bezbjednost odvojena je od dužnosti načelnika organa za obavještajno obezbjeđenje.
13. Pored Bratunačke, Zvorničke i Vlaseničke brigade, u vremenu na koje se odnosi ova optužnica, u zoni odgovornosti Drinskog korpusa bile su prisutne i jedinice Glavnog štaba VRS-a, jedinice drugih korpusa VRS-a, te snage "specijalne policije" Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske i redovne policijske snage sa nivoa opština. Konkretno, te jedinice su bile:
 - (1) elementi 65. zaštitnog puka (glavni štab VRS)
 - (2) elementi 10. diverzantskog odreda (glavni štab VRS)
 - (3) elementi "specijalne policije" Republike Srpske (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (4) Zvornička policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (5) Vlasenička policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (6) Milićka policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)

- (7) Bratunačka policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (8) Skelanska policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (9) Višegradska policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (10) Rogatička policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
14. Svi subjekti pomenuti u prethodnih pet paragrafa bili su jedinice VRS-a ili jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, a sve su one bile legalno organizovane i funkcionisale su u skladu s odgovarajućim zakonima Republike Srpske, te pod komandom pojedinaca naimenovanih u skladu s odgovarajućim zakonima Republike Srpske.
15. Cijelo geografsko područje srebreničke enklave nalazilo se unutar zone odgovornosti Drinskog korpusa VRS-a (vidi dodatke A i B). Konkretno, srebrenička enklava se nalazila na teritoriji za koju su bili zaduženi 1. bratunačka laka pješadijska brigada, 1. milička laka pješadijska brigada i Samostalni bataljon Skelani. Nadalje, sva krivična djela za koja se optužuje počinjena su u zoni odgovornosti Drinskog korpusa, prvenstveno u zonama odgovornosti 1. zborničke brigade, 1. miličke lake pješadijske brigade i 1. bratunačke lake pješadijske brigade.

DODATAK A

Karta zone odgovornosti Drinskog korpusa 11. juli 1995.

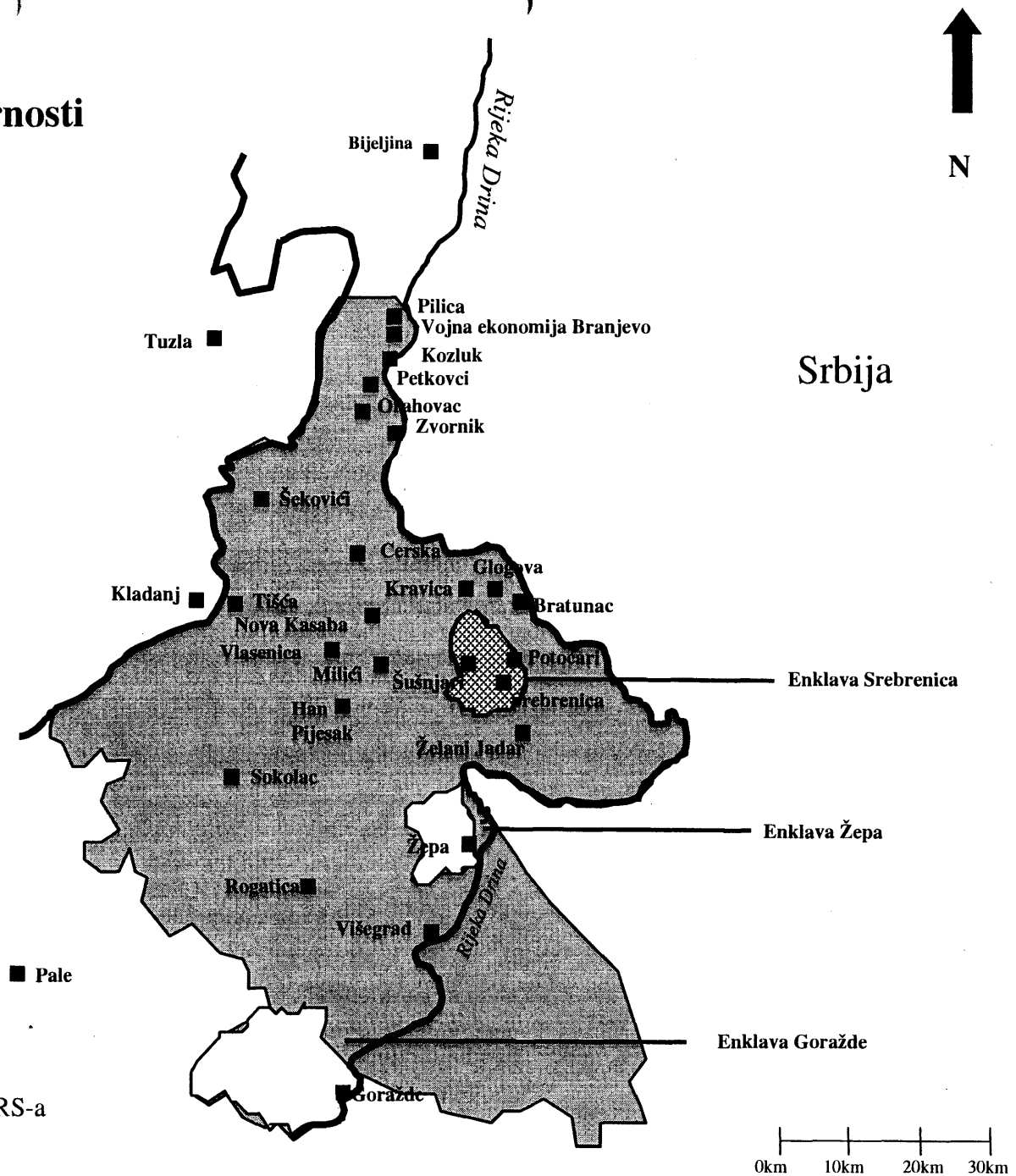
17-02-57-I

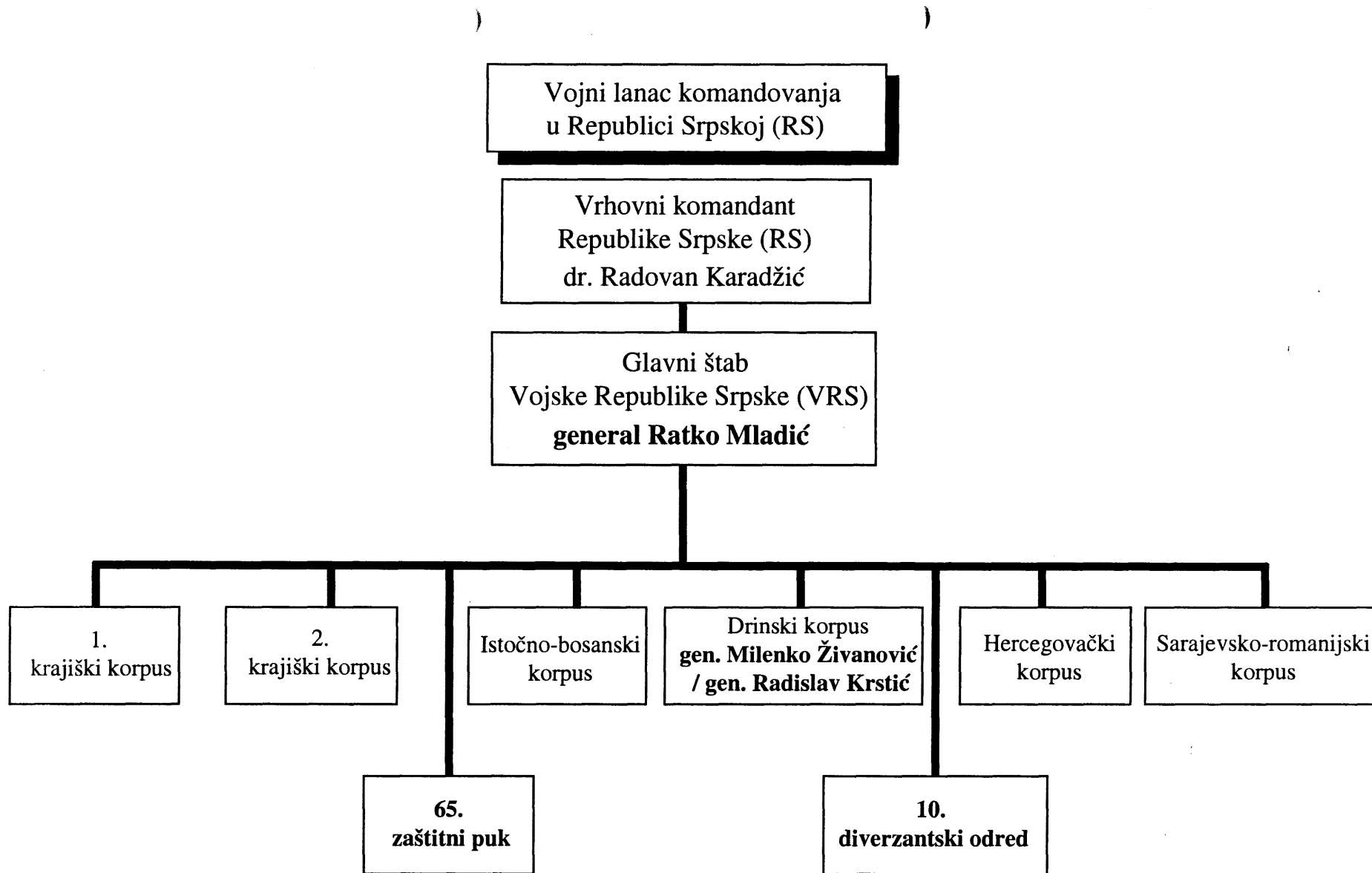
5/astor

DODATAK B

Detaljna karta zone odgovornosti Drinskog korpusa 11. juli 1995.

- Približna linija sukoba - jula 1995.
- Zona odgovornosti - Drinski korpus VRS-a
- Enklave UN-a

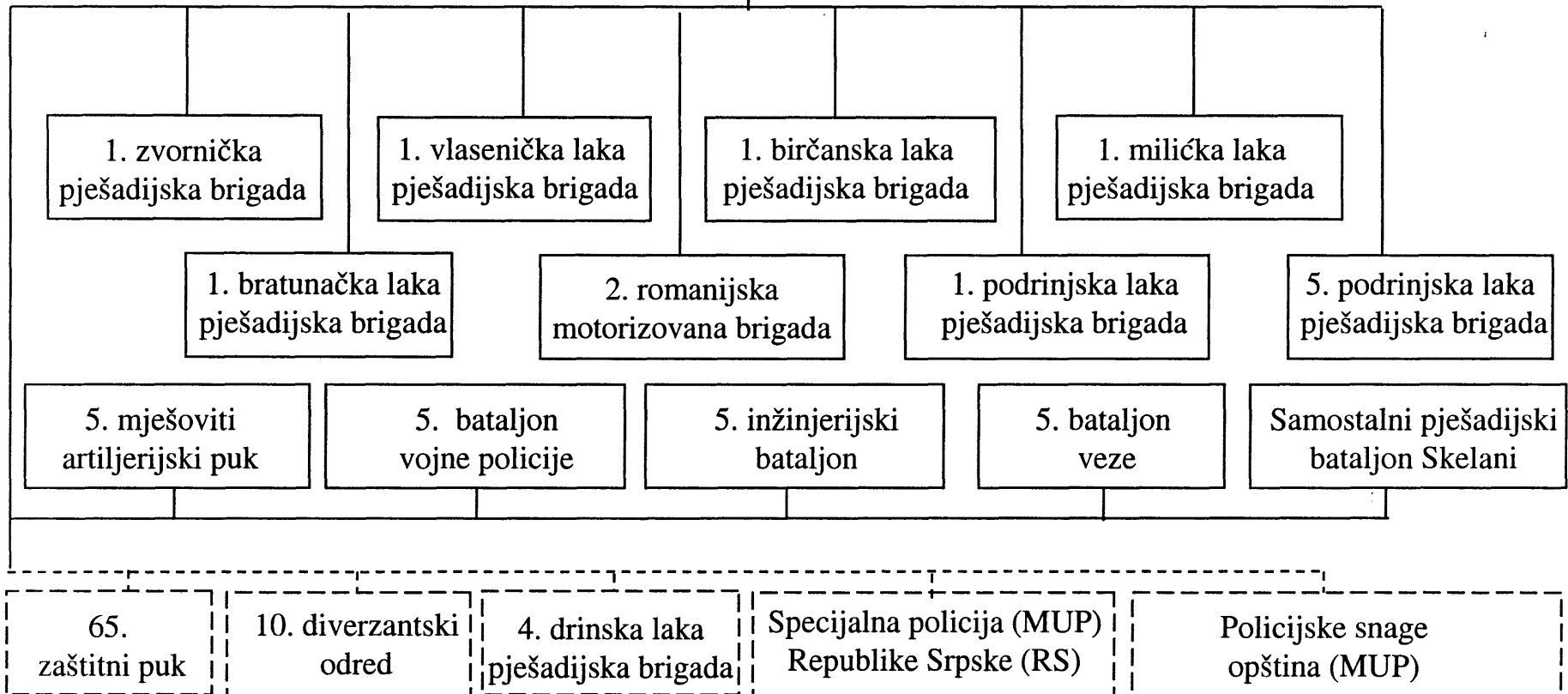
IT-02-57-I

3/256r

**Potčinjene jedinice Drinskog korpusa
u julu 1995.**

**Komandant Drinskog korpusa
gen. Milenko Živanović
gen. Radislav Krstić**

Štab komande Korpusa

Legenda

— jedinice Drinskog korpusa
- - - druge jedinice u sektoru Drinskog korpusa, juli 1995.

IT-02-57-I

2/25 tar

SREBRENICA JULI 1995

